

Nogle af udvalgets spørgsmål til landbrugsministeren og dennes besvarelse heraf:

Spørgsmål 1:

Hvilke kommentarer har ministeren til henvendelsen af 28. februar 1991 fra De danske Landboforeninger og Danske Husmandsforeninger, jf. L 109, bilag 2?

Svar:

Ad A. Tilskud til mål 5b-områder

Organisationerne ønsker, at kravet om fælles foranstaltninger mellem flere jordbrugere udgår som en generel betingelse.

Hertil skal jeg anføre, at kravet om fælles foranstaltninger er et vilkår, EF-Kommissionen stiller for EF-medfinansiering. Baggrunden herfor er ønsket om at støtte projekter, der har et omfang, der kan give en påviselig effekt i de enkelte landområder. Samtidig vil kravet om fælles foranstaltninger kunne motivere til en bedre ressourceudnyttelse blandt de forholdsvis små bedrifter på øerne.

Endvidere skal mål 5b-ordningen ses i tæt sammenhæng med de horisontale mål 5a-foranstaltninger, blandt andet forbedringsordningen. Efter disse foranstaltninger ydes der tilskud til individuelle projekter og til traditionel jordbrugsproduktion. Disse ordninger vil fortsat være gældende på de øer, der er omfattet af mål 5b.

Med hensyn til sammensætningen af styringskomiteen, jf. lovforslagets § 20 h, har man lagt vægt på at styrke den lokale repræsentation. Dermed sikres, at udvalget har den tættest mulige kontakt med de lokale myndigheder og erhvervsrepræsentanter, som skal koordinere den lokale indsats. Endvidere kan udvalget i forbindelse med sine møder indkalde erhvervsrepræsentanter f.eks. for jordbrug, skovbrug, industri, handel, turisme og arbejdsmarkedets parter.

Ad B. Godkendelse af sagkyndige konsulenter

Organisationerne ønsker ikke den foreslåede

ændring af lovens bestemmelser om godkendelse af sagkyndige konsulenter.

Det anføres, at der har været enighed om det hensigtsmæssige i kun at udpege et begrænset antal sagkyndige konsulenter af hensyn til behovet for at opbygge fornøden erfaring hos den enkelte konsulent. Der henvises endvidere til den tværfaglige og informationsmæssige betydning af det netværk, den organiserede konsulenttjeneste udgør.

Det er min opfattelse, at adgangen til at opnå godkendelse som sagkyndig konsulent alene bør afhænge af de pågældendes kvalifikationer og ikke de pågældendes ansættelses- og organisationsforhold.

Hertil kommer, at de krav, som vil blive stillet for godkendelse som sagkyndig konsulent, og den informationsvirksomhed, som Jordbrugsdirektoratet udøver, må forventes at gøre ikke-organisationsansatte lige så kvalificerede til arbejdet som organisationsansatte.

Endvidere vil det forhold, at der både stilles krav om uddannelse som agronom, forstkandidat eller tilsvarende højere uddannelse og om erfaring inden for fagområdet, i sig selv begrænse ansøgerkredsen.

Spørgsmål 6:

Hvis det viser sig, at der i årene fremover ikke er afsat midler nok til økologiloven, er ministeren da indstillet på at finde disse midler i Landbrugsministeriets budget?

Svar:

Der kan i 1991 afgives tilsagn i medfør af økologiloven for 14,8 mio. kr. I 1992 og 1993 forventes en tilsagnsramme på ca. 30 mio. kr. hvert af årene.

Såfremt antallet af ansøgninger om omlægningsstøtte markant overstiger bevillingerne, vil jeg naturligvis overveje, om der inden for ministeriets totalramme er mulighed for at forøge bevillingerne.